

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG/ Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sprawa C-290/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport — Wspólne zasady wykonywania przewozów lotniczych na terenie Unii — Rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 — Przepisy dotyczące ustalania taryf — Artykuł 22 ust. 1 — Artykuł 23 ust. 1 — Informacje wymagane przy przedstawianiu publicznie dostępnych taryf i stawek — Obowiązek wskazania rzeczywistej kwoty podatków, opłat, dopłat lub należności — Swoboda ustalania taryf — Pobieranie opłaty transakcyjnej w wypadku odwołania rezerwacji lotu przez pasażera lub niestawienia się do wejścia na pokład — Ochrona konsumentów]

(2017/C 283/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sentencja

- 1) Artykuł 23 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że przewoźnicy lotniczy przy publikacji swoich taryf lotniczych muszą wskazać oddzielnie kwoty należne od klientów z tytułu podatków, opłat lotniskowych oraz innych opłat, dopłat i należności, o których mowa w art. 23 ust. 1 zdanie trzecie lit. b)–d) tego rozporządzenia, i nie mogą w konsekwencji włączać, nawet w części, tych kwot do taryfy lotniczej, o której mowa w art. 23 ust. 1 zdanie trzecie lit. a) wspomnianego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1008/2008 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by stosowanie uregulowania krajowego transponującego dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich mogło doprowadzić do uznania za bezskuteczne postanowienia ogólnych warunków umów umożliwiającego pobieranie odrębnych ryczałtowych opłat transakcyjnych od klientów, którzy nie skorzystali z lotu lub odwołali rezerwację.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 6 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – Dumitru Marcu/Agencția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Sprawa C-392/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 199 ust. 1 lit. c) — Brak rejestracji do celów VAT — System odwrotnego obciążenia — Hipotetyczny charakter pytania prejudycjalnego — Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2017/C 283/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dumitru Marcu

Strona przeciwna: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (sąd apelacyjny w Bukareszcie, Rumunia) jest niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 350 z 26.9.2016.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos – Grecja) – Georgios Leventis, Nikolaos Vafeias/Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd

(Sprawa C-436/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 23 — Klauzula prorogacyjna — Klauzula prorogacyjna figurująca w umowie zawartej przez dwie spółki — Powództwo o odszkodowanie — Odpowiedzialność solidarna przedstawicieli jednej z owych spółek za czyny niedozwolone — Możliwość powołania się na taką klauzulę przez rzeczonych przedstawicieli]

(2017/C 283/15)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Areios Pagos

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Georgios Leventis, Nikolaos Vafeias

Strona przeciwna: Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd

Sentencja

Artykuł 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że klauzula prorogacyjna znajdująca się w umowie zawartej przez dwie spółki nie może być powoływana przez przedstawicieli jednej z nich w celu zakwestionowania jurysdykcji któregoś z sądów dla rozpoznania powództwa o odszkodowanie zmierzającego do wyegzekwowania ich odpowiedzialności solidarnej za czyny niedozwolone, które zgodnie z podnoszonym wobec nich zarzutem mieli jakoby popełnić w ramach wykonywania powierzonych im funkcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.